

ЖАРКО ЂУРОВИЋ

ДВЕ ПЕСМЕ

ДРАЖ ТРЕНУТАКА

Сваки тренуџак има свој куџак
У њему чува искре маџије
Мирис зове
Жуџо прџијење дрена
Чува и убрус џрена
И џаџуџања снена

Време – џоџлавник вреџена

Сваки тренуџак има свој куџак
Додир са морским валом
Својевољно џлуџа џо џучини
Не заборави да се маџичном сџруду враџи

Мору је џоџомак вал
Даљинама заједно џлове
У само расџуђе зоре
У џревраџничке снове

Сваки тренуџак има свој куџак
Јасџук оџџивен хиџноџиџком
Небо џџарано киџном џаџеџиџком

Довољно за ноћну џлиму у чуџима!

СЕНКА

Штѡ год радимо шражимо нечију сенку
Кад свеїлосї за шрен засїане
Еїшо ње
Мало шомрачена од сїида за шакву улоџу

Сунце јој даје својсїво алибија
Где год се налази
Други је саїворио
И када хода око себе саме
Тражи соїсївену срж

Чесїо је нема
Појео је зарђали меїал
Поклоїила морска цкољка
Ње нема ни за лек
Пуїује у своју шусїоц
Да би оверила ницїавило.